

NEDJELJNA ČITANJA: 2Sam 5,1-3; Ps 122,1-5; Kol 1,12-20; Lk 23,35-43

Da ujedini raspršeno čovječanstvo, Bog odabire Abrama zovući ga: »Idi iz Zemlje svoje, iz Zavičaja i doma očinskoga« (Post 12, 1); s nakanom da od njega učini Abrahama, to jest »oca naroda mnogih« (Post 17, 5): »I sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati« (Post 12, 3). Narod koji bude potekao od Abrahama bit će nosilac obećanja danog patrijarsima, bit će narod izabrani koji je pozvan da pripravi buduće okupljanje svih sinova Božjih u jedinstvu Crkve. Taj će narod biti korijen na koji će se nacijepiti pogani koji postanu vjernicima. Patrijarsi, proroci i drugi likovi Starog zavjeta bili su i bit će uvijek štovani kao sveti u svim liturgijskim predajama Crkve.

U vremenu nakon patrijarha Bog je od Izraela učinio svoj narod. Izbavio ga je iz egipatskoga ropstva, sklopio s njime Sinajski savez i po Mojsiju mu dao svoj zakon, da ga priznaje i služi mu kao jedinomu, živome i pravom Bogu, brižljivom Ocu i pravednom sucu te da iščekuje obećanog Spasitelja. Izrael je Božji svećenički narod nad kojim je »zazvano ime Gospodnje« (Pnz 28, 10). To je dakle narod onih »kojima je prvima Gospodin naš Bog govorio«, narod »starije braće« u vjeri Abrahamovoj.

[KKC, 59-63]